

Οταν τα μικρά παιδιά διδάσκουν

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

Ηταν πράγματι συγκινητικές οι εκδηλώσεις στο κυβερνείο της Μασαχουσέτης και στη συνέχεια στο γενικό προξενείο Βοστώνης, για την επέτειο της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 η οποία έφερε στην Ελλάδα την πολυπόθητη ελευθερία από τους Τούρκους έπειτα από τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς και κατοχής.

Ολα έγιναν με δόξα και τιμή, με ευταξία και σεβασμό προς όλους και σε όλα, θεσμούς και πρόσωπα, και μέσα στα χρονοδιαγράμματα που είχαν ορισθεί.

Οπως σημειώνω και στο δημοσίευμα στη σημερινή μας έντυπη έκδοση, το οποίο αναρτήθηκε στην ηλεκτρονική μας έκδοση www.ekirikas.com το εσπέρας της Παρασκευής 28 Απριλίου, ο μαθητής της Εκτης τάξης του ελληνικού σχολείου του Καθεδρικού Ναού Βοστώνης, Νικόλας Βαλαγιαννόπουλος κατέστη το κέντρο της προσοχής στην εκδήλωση διότι σε άπταιστα Ελληνικά μίλησε για την Επανάσταση

του 1821.

Ο Νικόλας ανάμεσα στα άλλα, είπε πως «όταν συναντώ τον παππού στην Ελλάδα μου διηγείται πάντα ιστορίες από την Επανάσταση του 1821 λέγοντάς μου «Νικόλα, η ιστορία της χώρας μας είναι γεμάτη αγώνες για την ελευθερία και τη δικαιοσύνη γι' αυτό πρέπει να την ξέρεις όχι μόνο για να είσαι περήφανος για τις ρίζες σου, αλλά για να μάθεις πως πρέπει να αγωνίζεσαι στη ζωή».

Ο Νικόλας είπε και κάτι άλλο, πολύ σοβαρό, το εξής: «Πιο πολύ όμως μου αρέσει να ακούω την ιστορία του κρυφού σχολείου. Μέσα στις δύσκολες συνθήκες της τουρκοκρατίας η Ορθόδοξη Πίστη και η ελληνική γλώσσα βοήθησαν τους Ελληνες να μείνουν Ελληνες για τα τετρακόσια χρόνια που ήταν υποταγμένοι. Αυτό με κάνει να καταλαβαίνω ακόμη περισσότερο τη σημασία του ελληνικού σχολείου και να νιώθω τυχερός και υπερήφανος που μπορώ και πηγαίνω κάθε εβδομάδα κι ας είμαι χιλιάδες μίλια μακριά από την Ελλάδα. Ομως τα παλιά χρόνια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία για να μάθουν τα παιδιά να γράφουν και να διαβάζουν έπρεπε να πηγαίνουν στο κρυφό σχολείο».

Ο Νικόλας είπε και κάτι άλλο, πως «αν κατάφερνα να κάνω ένα ταξίδι πίσω στο χρόνο θα ήθελα να μπορούσα να πολεμήσω δίπλα στον μεγάλο οπλαρχηγό, τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, να είμαι δίπλα στον διάσημο φιλέλληνα Λόρδο Βύρωνα στην έξοδο του Μεσολογγίου, αλλά και να είμαι παρών στη διακήρυξη της Ελληνικής Ανεξαρτησίας».

Ολοι στο ακροατήριο άκουγαν τον Νικόλα με κομμένη την ανασαιμιά όχι μόνο για την τέλεια γνώση της ελληνικής γλώσσας, αλλά και τη θαυμάσια εκφορά του λόγου του λες και είχε πάρει ιδιαίτερα μαθήματα ομιλητικής.

Ακούγοντάς τον είπα καθ' εαυτόν και αργότερα και εις επήκοο άλλων, πως αυτό το παιδί πρέπει να πάει στη Θεολογική Σχολή να διδάξει στους φοιτητές και μελλοντικούς ιερείς την ελληνική γλώσσα.

Πηγή: romfea.gr